

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2009

Nr 1270—1278

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1270	Lag om temporär ändring av lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering ...	5929
1271	Lag om ändring av 7 § i lagen om företagshälsovård	5931
1272	Lag om ändring av 2 och 10 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte	5932
1273	Lag om ändring av 8 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	5933
1274	Lag om ändring av 10 och 10 a § i lagen om utkomststöd	5934
1275	Statsrådets förordning om arbetsmarknadsregioner	5935
1276	Statsrådets förordning om lönegaranti	5939
1277	Statsrådets förordning om lönegaranti för sjömän	5941
1278	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om regionalt transportstöd	5943

Nr 1270

Lag

om temporär ändring av lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen av den 24 februari 1978 om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering (159/1978) temporärt nya 3 a och 3 b § som följer:

3 a §

Till Arbetshälsoinstitutet betalas det av statsmedel inom ramen för statsbudgeten ett på kalkylmässiga grunder beräknat anslag för kostnader som föranleds av sådan utbildning av specialister inom företagshälsovården som ingår i ett av ett universitet godkänt utbildningsprogram.

Dimensioneringen av anslaget baserar sig på det genomsnittliga antalet examina under de tre föregående åren multiplicerat med den ersättning per examen vars belopp bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Av anslaget kan Arbetshälsoinstitutet betala ersättning till universitet, till i 2 § 2 mom. i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) avsedda serviceproducenter (*privata hälsovårdsproducenter*) och till i 7 § 2 punkten i lagen om företagshälsovård

(1383/2001) avsedda serviceproducenter (*arbetsgivares företagshälsovårdscentraler*) för kostnaderna för den utbildning av specialister inom företagshälsovården som dessa ger. Dessutom kan Arbetshälsoinstitutet använda anslaget för kostnader för den utbildning av specialister inom företagshälsovården som institutet ger.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet bestäms om

- 1) fördelningen av anslaget,
- 2) grunderna för och förfarandena vid beslut om betalning av ersättning till privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler.

3 b §

Om ett universitet anlitar en privat hälsovårdsproducent eller arbetsgivares företagshälsovårdscentral för utbildning av specialis-

RP 149/2009
AjUB 9/2009
RSv 194/2009

ter inom företagshälsovården, kan Arbetshälsoinstitutet på ansökan av den producent eller företagshälsovårdscentral som ger utbildningen halvårsvis betala producenten eller företagshälsovårdscentralen ersättning av det anslag som avses i 3 a §. Bestämmelser om ansökningsförfarandet utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

En privat hälsovårdsproducent som har rätt till ersättning enligt lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) för utbildningen av specialister inom företagshälsovården får inte ersättning enligt denna lag.

Ersättningstagarna ska årligen lämna Arbetshälsoinstitutet en redovisning för hur de använt den ersättning de fått enligt 3 a § 3 mom. Arbetshälsoinstitutet ska årligen lämna social- och hälsovårdsministeriet en redovisning för hur det använt det anslag det fått enligt 3 a § 1 mom. och de medel som enligt 3 a § 1 mom. anslagits för institutets egen verksamhet och för utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt ett sammandrag av hur universitet, privata hälso-

vårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler har använt de ersättningar som de fått. Bestämmelser om redovisningsförfarandet utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

För kontroll av ersättningarnas riktighet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att granska Arbetshälsoinstitutets och ersättningstagarnas verksamhet och Arbetshälsoinstitutet ersättningstagarnas verksamhet. För granskningen har social- och hälsovårdsministeriet och Arbetshälsoinstitutet rätt att avgiftsfritt få tillgång till nödvändiga uppgifter och handlingar och annat nödvändigt material utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten till information.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till och med den 31 december 2013.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1271

Lag**om ändring av 7 § i lagen om företagshälsovård**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001) 7 § som följer:

7 §

Produktion av tjänster

Arbetsgivaren kan ordna sådana företagshälsovårdstjänster som avses i denna lag genom att

1) skaffa de tjänster han behöver från en sådan hälsovårdscentral som avses i folkhälsolagen (66/1972),

2) själv eller tillsammans med andra arbetsgivare ordna de företagshälsovårdstjänster han behöver, eller

3) skaffa de tjänster han behöver från någon annan verksamhetsenhet eller person som har rätt att producera företagshälsovårdstjänster.

En i 1 mom. 1—3 punkten avsedd producent av företagshälsovårdstjänster kan också skaffa de laboratorietjänster och radiologiska tjänster, de klinisk-fysiologiska undersökningar och de kliniskt neurofysiologiska undersökningar som hör till företagshälsovården hos en verksamhetsenhet inom sjukvårdsdistriktet eller hos en verksamhetsenhet för hälso- och sjukvården enligt lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1272

L a g**om ändring av 2 och 10 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 2 mars 2001 om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) 2 § 5 och 6 punkten, rubriken för 10 § och 10 § 2 mom., av dem 2 § 5 och 6 punkten och 10 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1293/2002, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *den som har rätt till arbetsmarknadsstöd* en person som får arbetsmarknadsstöd samt en person som avses i 10 kap. 2 § 3 och 4 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

6) *ersättning för uppehälle* ersättning per dag som med stöd av 10 kap. 6 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalas till den som får arbetsmarknadsstöd och deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte,

10 §

Skyldighet att delta i utarbetandet av en aktiveringsplan och i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte

I fråga om vägran att delta i utarbetandet av en aktiveringsplan och i sådan arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte som ingår i planen tillämpas vad som bestäms i 8 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i 10 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om utkomststöd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1273

Lag**om ändring av 8 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 8 kap.
6 § 2 mom. som följer:

8 kap.

Särskilda arbetskraftspolitiska begränsningar för arbetsmarknadsstöd

6 §

*Vägran och avbrytande i anslutning till
arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte*

En person som avses i 3 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och som utan giltig orsak vägrar delta i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte eller avbry-

ter eller av eget förvållande måste avbryta arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, är inte berättigad till arbetsmarknadsstöd under 60 dagar från tidpunkten för vägran eller avbrytandet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Lagen tillämpas på alla personer som när lagen träder i kraft och därefter uppfyller de villkor som avses i 3 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, om det förfarande som avses i lagen ägt rum medan lagen var i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1274

L a g**om ändring av 10 och 10 a § i lagen om utkomststöd**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1997 om utkomststöd (1412/1997) 10 § 1 mom. 4 punkten och 10 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 1294/2002, som följer:

10 §

Sänkt grunddel

Grunddelens belopp kan sänkas med högst 20 procent i fråga om en person vars behov av utkomststöd föranleds av att

4) en person som avses i 3 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte har utan giltig orsak enligt 8 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa vägrat delta i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte eller avbrutit eller av eget förvållande varit tvungen att avbryta arbetsverksamheten i rehabiliteringssyfte.

nen deltar i verksamheten en sysselsättningspenning som är lika stor som ersättningen för uppehälle enligt 10 kap. 3 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice. Sysselsättningspenningen betalas förhöjd med iakttagande av vad som i 10 kap. 3 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice bestäms om beloppet av förhöjd ersättning för uppehälle till studerande som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och om förutsättningarna för dess erhållande. Sysselsättningspenning betalas dock inte för de dagar för vilka personen får ersättning för uppehälle enligt 10 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

10 a §

Sysselsättningspenning och reseersättning

Till den som får utkomststöd och som deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte betalas för varje dag som perso-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Lagen tillämpas på alla personer som när lagen träder i kraft och därefter uppfyller de villkor som avses i 3 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, om det förfarande som avses i lagen ägt rum medan lagen var i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1275

Statsrådets förordning om arbetsmarknadsregioner

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 kap. 6 § 1 mom. i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 §

Arbetsmarknadsregioner

Arbetsmarknadsregionerna och de kommuner som hör till dem anges utifrån behörig närings-, trafik- och miljöcentral så som föreskrivs i 2–16 §.

2 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland

Borgå: Borgå, Askola, Borgnäs
Hangö: Hangö
Helsingfors: Helsingfors, Esbo, Grankulla, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Nurmijärvi, Sibbo, Sjundeå, Träskända, Tusby, Vanda, Vichtis
Högfors: Högfors, Nummi-Pusula
Lojo: Lojo, Karislojo
Lovisa: Lovisa, Lappträsk
Mäntsälä: Mäntsälä, Mörskom, Pukkila
Raseborg: Raseborg, Ingå

3 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland

Kimitoön: Kimitoön

Loimaa: Loimaa, Aura, Koski, Marttila, Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki
Nystadsregionen: Nystad, Gustavs, Laitila, Mynämäki, Pyhäranta, Tövsala, Vehmaa
Salo: Salo, Somero
Västaboland: Västaboland
Åbo: Åbo, Lundo, Masku, Nousis, Nådendal, Pemar, Reso, Rusko, Sagu, S:t Karins

4 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Satakunta

Björneborg: Björneborg, Luvia, Nakkila, Pääjärvi, Ulvsby
Eura: Eura, Kjulo, Säskylä
Harjavalta: Harjavalta, Kumo
Huittinen: Huittinen, Punkalaidun
Kankaanpää: Kankaanpää, Honkajoki, Jämijärvi, Karvia, Kiikoinen, Lavia
Raumo: Raumo, Euraåminne
Sastmola: Sastmola, Siikainen

5 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland

Forssa: Forssa, Humppila, Jockis, Tammela, Ypäjä

Heinola: Heinola
Lahtis: Lahtis, Artsjö, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Nastola, Orimattila, Padasjoki
Riihimäki: Riihimäki, Hausjärvi, Loppi
Sysmä: Sysmä, Hartola
Tavastehus: Tavastehus, Hattula, Janakkala

6 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Birkaland*

Akaa: Akaa, Kylmäkoski, Urjala, Valkeakoski
Mänttä-Vilppula: Mänttä-Vilppula
Orivesi: Orivesi, Juupajoki
Parkano: Parkano, Kihniö
Pälkäne: Pälkäne, Kuhmalahti
Sastamala: Sastamala
Tammerfors: Tammerfors, Birkala, Kangasala, Lempäälä, Nokia, Vesilahti, Ylöjärvi
Tavastkyro: Tavastkyro, Ikalis
Virtdois: Virtdois, Ruovesi

7 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Sydöstra Finland*

Fredrikshamn: Fredrikshamn, Miehikkälä, Virolahti
Imatra: Imatra, Rautjärvi, Ruokolahti
Kotka: Kotka, Pyttis
Kouvola: Kouvola, Iitti
Parikkala: Parikkala
Villmanstrand: Villmanstrand, Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari

8 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Södra Savolax*

Heinävesi: Heinävesi
Jorois: Jorois
Juva: Juva
Kangasniemi: Kangasniemi
Mäntyharju: Mäntyharju, Pertunmaa

Nyslott: Nyslott, Enonkoski, Kerimäki, Punkaharju, Sulkava
Pieksämäki: Pieksämäki
Puumala: Puumala
Rantasalmi: Rantasalmi
S:t Michel: S:t Michel, Hirvensalmi, Ristiina

9 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Norra Savolax*

Idensalmi: Idensalmi, Sonkajärvi, Vieremä
Juankoski: Juankoski, Kaavi, Tuusniemi
Kiuruvesi: Kiuruvesi
Kuopio: Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi
Lapinlahti: Lapinlahti, Varpaisjärvi
Nilsia: Nilsia
Pielavesi: Pielavesi, Keitele
Rautavaara: Rautavaara
Sisä-Savo: Karttula, Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto
Varkaus: Varkaus, Leppävirta

10 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Norra Karelen*

Iломants: Iломants
Joensuu: Joensuu, Kontiolahti, Liperi
Juuka: Juuka
Kesälahti: Kesälahti
Kitee: Kitee
Liekka: Liekka
Nurmes: Nurmes, Valtimo
Outokumpu: Outokumpu
Polvijärvi: Polvijärvi
Rääkkylä: Rääkkylä
Tohmajärvi: Tohmajärvi

11 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Mellersta Finland*

Joutsa: Joutsa, Luhanka
Jyväskylä: Jyväskylä, Hankasalmi, Laukaa, Muurame, Petäjävesi, Toivakka, Uurainen
Jämsä: Jämsä, Kuhmoinen

Karstula: Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi
Keuruu: Keuruu, Multia
Saarijärvi: Saarijärvi, Kannonkoski
Viitasaari: Viitasaari, Kinnula, Pihtipudas
Äänekoski: Äänekoski, Konnevesi

12 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Södra Österbotten*

Härmänmaa: Kauhava, Lappo
Järviseuutu: Alajärvi, Evijärvi, Lappajärvi, Vimpeli
Kuusiokunnat: Alavus, Etseri, Kuortane, Soini, Töysä
Seinäjokiregionen: Seinäjoki, Ilmajoki, Jalasjärvi, Kurikka
Suupohjaregionen: Bötom, Kauhajoki, Storå, Östermark

13 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Österbotten*

Halsua–Lestijärvi–Perho: Halsua, Lestijärvi, Perho
Jakobstad: Jakobstad, Larsmo, Nykarleby, Pedersöre kommun
Karleby: Karleby, Kannus, Kaustby, Kronoby, Toholampi, Vetil
Sydösterbotten: Kaskö, Korsnäs, Kristinestad, Närpes
Vasa: Vasa, Korsholm, Laihela, Lillkyro, Malax, Oravais, Storkyro, Vörå-Maxmo

14 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Norra Österbotten*

Brahestad: Brahestad, Pyhäjoki, Siikajoki, Vihanti
Haapajärvi: Haapajärvi
Haapavesi: Haapavesi
Ii: Ii, Yli-Ii
Kalajoki: Kalajoki
Kuusamo: Kuusamo
Kärsämäki: Kärsämäki
Limingo: Limingo, Lumijoki, Tyrnävä
Muhos: Muhos, Utajärvi
Nivala: Nivala

Oulainen: Oulainen, Merijärvi
Pudasjärvi: Pudasjärvi
Pyhäjärvi: Pyhäjärvi
Reisjärvi: Reisjärvi
Sievi: Sievi
Siikalatva: Siikalatva, Pyhäntä
Taivalkoski: Taivalkoski
Uleåborg: Uleåborg, Haukipudas, Karlö, Kempele, Kiiminki, Oulunsalo
Ylivieska: Ylivieska, Alavieska

15 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Kajanaland*

Hyrnsalmi: Hyrnsalmi
Kajana: Kajana
Kuhmo: Kuhmo
Paltamo: Paltamo
Puolanka: Puolanka
Ristijärvi: Ristijärvi
Sotkamo: Sotkamo
Suomussalmi: Suomussalmi
Vaala: Vaala

16 §

*Närings-, trafik- och miljöcentralen
i Lappland*

Enontekis: Enontekis
Ivalo: Enare
Kemi: Kemi, Keminmaa, Simo
Kemijärvi: Kemijärvi
Kittilä: Kittilä
Kolari: Kolari
Muonio: Muonio
Pelkosenniemi: Pelkosenniemi
Pello: Pello
Posio: Posio
Ranua: Ranua
Rovaniemi: Rovaniemi
Salla: Salla
Savukoski: Savukoski
Sodankylä: Sodankylä
Tervola: Tervola
Torneå: Torneå
Utsjoki: Utsjoki
Övertorneå: Övertorneå

17 §

Ikraftträdande

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 26 februari 2009 om arbetsmarknadsregioner (92/2009).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Överinspektör Nico Steiner

Nr 1276

**Statsrådets förordning
om lönegaranti**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 10 § 2 mom., 19 § 1 mom. och 32 § i lönegarantilagen av den 27 november 1998 (866/1998):

1 §

Ansökan om lönegaranti

Lönegarantiansökan ska göras på en blankett vars formulär fastställs av arbets- och näringsministeriet.

Blanketterna ska avgiftsfritt stå till buds i arbets- och näringsbyråerna.

2 §

Rådgivningsskyldighet

Närings-, trafik- och miljöcentralen och arbets- och näringsbyrån ska vid behov ge sökanden råd vid ansökan om lönegaranti.

3 §

Utmätning och lönebetalningsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utreda om arbetstagarens fordran är underkastad utmätning eller lönebetalningsförbud.

4 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalningen enligt lönegarantin sker på arbetstagarens bankkonto eller under en adress som uppgivits av denne genom förmedling av

banken. I det fall som avses i 10 § 3 mom. i lönegarantilagen (866/1998) betalas lönegaranti på förvärvarens bankkonto.

5 §

Ansökan av konkursboet

Med närings-, trafik- och miljöcentralens samtycke kan konkursboet för arbetstagarnas räkning ansöka om att enligt lönegarantin ska betalas sådana fordringar som enligt boförvaltaren och lönegarantimyndighetens utredningar kan betalas enligt lönegarantin. Samtycke kan förvägras av grundad anledning. Konkursboet ska underrätta arbetstagaren om för vilka fordringar betalning enligt lönegarantin söks.

Lönegarantin betalas på konkursboets konto till det belopp som förordnas i 4 § 2 mom. i lönegarantilagen. Konkursboet ska då lönegarantin överföra till arbetstagarnas konto verkställa i 15 § 1 mom. i lönegarantilagen föreskrivna innehållningar samt genast redovisa dessa till betalningsmottagarna.

6 §

Företrädare för staten

Närings-, trafik- och miljöcentralen företräder staten vid rättegångar som gäller lönegarantiärenden och sköter indrivningen av

statens fordringar som grundar sig på betalning enligt lönegarantin. Arbets- och näringsministeriet kan åta sig att sköta dessa uppdrag i fråga om ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.

7 §

Betalningslättnader

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja i 19 § 1 mom. i lönegarantilagen nämnt anstånd med betalningen eller befrielse från betalningsskyldigheten, om kapitalbeloppet av statens fordran är högst 84 094 euro.

8 §

Handräckning från skattemyndigheten

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att av skattemyndigheten få handräckning för kontroll av de uppgifter i arbetsgivarens bokföring som avses i 28 § 1 mom. i lönegarantilagen samt för förande av statens talan i konkurser och av dem föranledda rättegångar samt i andra ärenden som har samband med indrivning.

9 §

Delegationen för lönegarantiärenden

För lönegarantifrågor finns en delegation för lönegarantiärenden som tillsätts av statsrådet som ett rådgivande organ för tre år i sänder. Delegationen består av en ordförande,

Helsingfors den 22 december 2009

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

en vice ordförande och sex andra medlemmar. Till ordförande och vice ordförande kallas tjänstemän som företräder arbets- och näringsministeriet. De andra medlemmarna väljs så att tre företräder arbetsgivarnas och tre arbetstagarnas centralorganisationer.

Om en medlem av delegation avgår eller avlider under mandattiden, förordnar arbets- och näringsministeriet på förslag av samma myndighet eller organisation som förordnat medlemmen i dennes ställe för den återstående mandattiden en ny medlem.

Delegationen för lönegarantiärenden har till uppgift att

1) följa verksamheten inom lönegaranti-systemet,

2) ta initiativ och göra framställningar i frågor som gäller lönegarantin,

3) avge utlåtanden i frågor som är av principiell vikt för skötseln av lönegarantiärenden.

Delegationen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vice ordföranden. Angående delegationen gäller i övrigt vad som bestäms om kommittéer.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs lönegarantiförordningen av den 27 november 1998 (868/1998) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Nico Steiner

Nr 1277

Statsrådets förordning om lönegaranti för sjömän

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 17 § 1 mom. och 30 § i lagen av den 15 december 2000 om lönegaranti för sjömän (1108/2000):

1 §

Ansökan om lönegaranti

Lönegarantiansökan ska göras på en blankett vars formulär fastställs av arbets- och näringsministeriet.

Blanketterna ska avgiftsfritt stå till buds i arbets- och näringsbyråerna.

2 §

Rådgivningsskyldighet

Närings-, trafik- och miljöcentralen och arbets- och näringsbyrån ska vid behov ge sökanden råd vid ansökan om lönegaranti.

3 §

Utmätning och lönebetalningsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland ska utreda om arbetstagarens fordran är underkastad utmätning eller lönebetalningsförbud.

4 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalningen enligt lönegarantin sker på arbetstagarens bankkonto eller under en adress

som uppgivits av denne genom förmedling av banken.

5 §

Ansökan av konkursboet

Med närings-, trafik- och miljöcentralens samtycke kan konkursboet för arbetstagarnas räkning ansöka om att enligt lönegarantin ska betalas sådana fordringar som enligt boförvaltarens och lönegarantimyndighetens utredningar kan betalas enligt lönegarantin. Samtycke kan förvägras av grundad anledning. Konkursboet ska underrätta arbetstagaren om för vilka fordringar betalning enligt lönegarantin sökts.

Betalningen enligt lönegarantin sker på konkursboets konto till bruttobelopp. Konkursboet ska då lönegarantin överförs till arbetstagarnas konton verkställa i 13 § 1 mom. i lagen om lönegaranti för sjömän föreskrivna innehållningar samt genast redovisa dessa till betalningsmottagarna.

6 §

Företrädare för staten

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland företräder staten vid rättegångar som gäller lönegarantiärenden och sköter indrivningen av statens fordringar som grundar sig

på betalning enligt lönegarantin. Arbets- och näringsministeriet kan åta sig att sköta dessa uppdrag i fråga om ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.

7 §

Betalningslättnader

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland kan bevilja i 17 § 1 mom. i lagen om lönegaranti för sjömän nämnt anstånd med betalningen eller befrielse från betalningsskyldigheten, om kapitalbeloppet av statens fordran är högst 84 094 euro.

8 §

Handräckning från skattemyndigheten

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland har rätt att av skattemyndigheten få handräckning för kontroll av de uppgifter i arbetsgivarens bokföring som avses i 26 § 1 mom. i lagen om lönegaranti för sjömän samt för förande av statens talan i konkurser och av dem föranledda rättegångar samt i

Helsingfors den 22 december 2009

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

andra ärenden som har samband med indrivning.

9 §

Rådgivande organ

Den i 9 § i statsrådets förordning om lönegaranti (1276/2009) avsedda delegationen för lönegarantiärenden fungerar tillsammans med den i arbetsministeriets förordning om delegationen för sjömansärenden (858/2007) avsedda delegationen för sjömansärenden såsom rådgivande organ i frågor som gäller lönegarantin för sjömän.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 28 december 2000 om lönegaranti för sjömän (1295/2000) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Nico Steiner

Nr 1278

Statsrådets förordning
om ändring av statsrådets förordning om regionalt transportstöd

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 22 januari 2009 om regionalt transportstöd (21/2009) 9 §, 10 §, 11 §, 22 § och 25 § som följer:

9 §

Myndigheter

Statsbidragsmyndighet för de statsunderstödd som avses i denna förordning är den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde transporten inleds och i fråga om stödet för skärgårdstransporter är det närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Österbotten.

efter utgången av varje ansökningsperiod. Den första ansökningsperioden infaller mellan den 1 januari och den 30 juni och den andra ansökningsperioden infaller mellan den 1 juli och den 31 december.

Transportstöd för 2008 års transporter söks dock för hela kalenderåret senast den 31 mars 2009.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan av särskilda skäl bevilja stöd även om ansökan inte lämnats in inom föreskriven tid.

10 §

Stödansökan

Ansökan om transportstöd ska lämnas in till behörig närings-, trafik- och miljöcentral.

Till ansökan ska fogas en fraktsedel eller transporthandling eller någon annan av närings-, trafik- och miljöcentralen godkänd tillförlitlig utredning om den transport för vilken transportstödet söks. Dessutom ska sökanden tillställa närings-, trafik- och miljöcentralen andra uppgifter och utredningar som behövs för att ansökan ska kunna avgöras.

11 §

Ansökningstid

Transportstöd ska sökas inom tre månader

22 §

Villkor för beviljande av stöd

Stöd för skärgårdstransporter kan beviljas för sådana minst 65 kilometer långa bil- och vattentransporter till en annan ö eller till fastlandet som börjar i ett område som avses i 2 § 4 punkten samt för transporter som utgör kombinationer av dessa sinsemellan eller med järnvägstransporter. Stöd kan beviljas även för kortare transporter, om exceptionellt höga transportkostnader eller andra speciella förhållanden förutsätter detta.

Med avvikelse från det som bestäms i 17 § 1 mom. kan stöd beviljas även för ett företags egna transporter, särskilt för sig eller kombinerade med de transporter som avses i 1 mom. Stöd för ett företags egna transporter kan beviljas högst till närmaste tätort i en kommun på fastlandet eller till närmaste järn-

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1278

vägsstation, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen av särskilda skäl beslutar annat.

Vid ovan i 1 och 2 mom. avsedda kombinerade transporter bestäms stödprocenten enligt hela transportsträckans längd. Vid transporter till utlandet kan stöd beviljas för transportsträckan i Finland ända till riksgränsen eller exporthamnen.

Stödet för skärgårdstransporter beviljas i form av de minimis -stöd.

25 §

Godtagbara kostnader

På godtagbara kostnader i fråga om stödet för skärgårdstransporter tillämpas vad som bestäms i 15 §.

Om stöd söks för företagets egna transporter, ska en sådan utredning som närings-, trafik- och miljöcentralen kräver läggas fram.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Överinspektör Nico Steiner